

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/5844 en 07/5841 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 2 maart 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 februari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Desgevraagd hebben de staatssecretaris bij brief van 18 juli 2007 en appellant bij brief van 8 augustus 2007 schriftelijke uiteenzettingen gegeven.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt appellant dat de voorzieningenrechter door te overwegen dat weliswaar is aangevoerd dat leden van de Mandingo bevolkingsgroep bij terugkeer in Liberia te maken kunnen krijgen met vijandigheden van de Liberiaanse bevolking, maar dat deze omstandigheid niet kan afdoen aan het reeds in rechte vaststaande oordeel dat het asielrelaas van appellant ongeloofwaardig is geacht, heeft miskend dat zijn afkomst in de eerste procedure niet ongeloofwaardig is geacht. Nu vaststaat dat appellant Mandingo is, leden van die bevolkingsgroep volgens een rapport van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) wegens het behoren daartoe een risico lopen en hun situatie ten opzichte van de situatie ten tijde van de vorige procedure is verslechterd, is sprake van een novum, aldus appellant.

2.1.1. Appellant heeft eerder op 23 januari 2002 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 27 januari 2003 afgewezen. Dit besluit is met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 7 juni 2005 in rechte onaanastbaar geworden. In die procedure was niet in geschil dat appellant behoort tot de Mandingo bevolkingsgroep.

Met de in de grief bestreden overweging heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat in de vorige procedure van de Mandingo afkomst van appellant is uitgegaan.

De in de grief vervatte klacht kan echter niet leiden tot het daarmee beoogde doel. De Afdeling overweegt daartoe als volgt.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200700590/1 (www.raadvanstate.nl) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, tegen Nederland (JV 1998/45) voordoet.

2.1.3. Volgens het arrest van het EHRM van 30 oktober 1991 in zaak nr. 13163/87, tegen het Verenigd Koninkrijk (RV 1991, 19) dient, wil aannemelijk zijn dat een vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) strijdige behandeling, sprake te zijn van specifieke individuele kenmerken ("special distinguishing features"), waaruit een verhoogd risico voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM valt af te leiden. De enkele mogelijkheid ("mere possibility") van schending is onvoldoende.

Uit bijvoorbeeld de arresten van het EHRM van 6 maart 2001 in zaak nr. 45276/99, tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2001/104), van 17 februari 2004 in zaak nr. 58510/00, tegen Nederland (NJB 2004/17, no. 20) en van 26 juli 2005 in zaak nr. 38885/02, tegen Finland (AB 2005, 370) blijkt dat naast het aldus gestelde individualiseringsvereiste betekenis toekomt aan de algemene mensenrechtensituatie in het land van herkomst waaraan het individuele asielrelaas wordt gerelateerd.

Uit het arrest van het EHRM van 11 januari 2007 in zaak nr. 1948/04, tegen Nederland (AB 2007, 76), kan niet worden afgeleid dat voormeld individualiseringsvereiste is verlaten. Wel valt, zoals de Afdeling in haar uitspraak van 12 oktober 2007 in zaak nr. 200701023/1 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen, uit dit arrest af te leiden dat, indien een vreemdeling deel uitmaakt van een specifieke minderheidsgroep die doelwit is van ernstige mensenrechtenschendingen en sprake zou kunnen zijn van bijzondere omstandigheden als aan de orde waren in de zaak Salah Sheekh, informatie over de situatie van die groep en de mate waarin die bescherming kan bieden of vinden tegen zodanige mensenrechtenschendingen, uitdrukkelijk meegewogen moet worden bij de beantwoording van de vraag of een vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM en die informatie een groter gewicht moet krijgen naarmate bedoelde situatie ernstiger is gebleken.

2.1.4. Zoals de Afdeling voorts in laatstgenoemde uitspraak heeft overwogen, is de Mandingo bevolkingsgroep geen minderheidsgroep die dermate kwetsbaar is dat de leden reeds op grond van het behoren tot die groep geen bescherming kunnen krijgen tegen ernstige mensenrechtenschendingen waarvan zij het doelwit zijn. Evenmin is ten aanzien van appellant vastgesteld dat hij in het verleden wegens het behoren tot de Mandingo bevolkingsgroep onderworpen is geweest aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Appellant dient om een geslaagd beroep op dat artikel te kunnen doen, derhalve verdere hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden aannemelijk maken, waaruit blijkt dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met dat artikel. Nu hij dit niet heeft gedaan, is op voorhand uitgesloten dat het aldus aangevoerde kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Er is derhalve geen sprake van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskosten bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

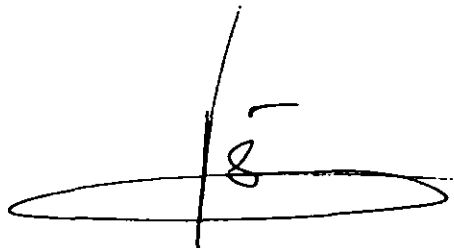
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

348-473.

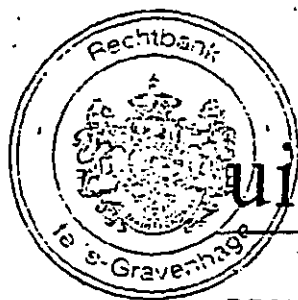
Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

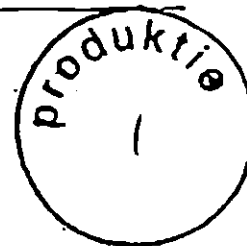

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB. 07/5844 BEPTDN S7 en AWB 07/5841 BEPTDN S7

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 2 maart 2007

inzake:

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0201.23.8014,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen

DE MINISTER VAN JUSTITIE

te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. L.C. Harderwijk, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Op 1 februari 2007 heeft verzoeker een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft bij beschikking van 7 februari 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 7 februari 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/5841 BEPTDN S7. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 7 februari 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden.

De voorzieningenrechter heeft kennisgenomen van de brief van de gemachtigde van verzoeker d.d. 22 februari 2007.

Zaaknummer: AWB 07/5844 BEPTDN S7 en AWB 07/5841 BEPTDN S7

2

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 23 februari 2007. Verzoeker noch zijn gemachtigde is aldaar in persoon verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 23 januari 2002 voor de eerste maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vw 2000. Bij beschikking van 27 januari 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij beroepschrift van 21 februari 2003 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 7 juni 2005 van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, is het beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 27 juli 2005 heeft Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) voornoemde uitspraak bevestigd.

Verzoeker heeft op 1 februari 2007 een herhaalde aanvraag ingediend en heeft daartoe de volgende documenten overgelegd:

1. Brief van zijn gemachtigde van 30 januari 2007;
2. Brief van het Internationale Rode Kruis d.d. 17 juli 2006 met foto's en een brief van zijn echtgenote;
3. Diverse brieven en documenten welke zien op zijn medische situatie.

Voorts heeft verzoeker verklaard dat hij niet in staat is tot het overleggen van documenten welke zijn identiteit en nationaliteit onderbouwen, omdat hij niet wil dat de huidige machthebbers in Liberia op de hoogte raken van zijn verblijf in Nederland.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en/of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Naar het oordeel van verzoeker is voldoende gebleken van nieuw gebleken feiten en/of veranderde omstandigheden en was een nader onderzoek in deze aangewezen. Verzoeker is van mening dat zijn etnische afkomst, hij behoort namelijk tot de Madingo bevolkingsgroep, het gegeven dat hij geen connecties meer met het land van herkomst heeft en het gegeven dat zijn belagers thans hoge posities in het land van herkomst bekleden wel degelijk nova zijn in de zin van de Awb. Immer, hieruit blijkt dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling staat te wachten. Voorts merkt verzoeker op dat uit de door hem overgelegde medische stukken blijkt dat hij zodanig ziek is dat gedwongen terugkeer van hem zal leiden tot een onmenselijke behandeling. Bekend is immer dat in Liberia geen adequate medische behandeling voorhanden is voor ptss. Naar de mening van verzoeker heeft verweerder deze aanvraag dan ook ten onrechte als een herhaalde aanvraag aangemerkt. De beschikking is naar zijn mening strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Zaaknummer: AWB 07/5844 BEPTDN S7 en AWB 07/5841 BEPTDN S7

3

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 7 juni 2005 van deze rechtbank, zitting houdende te Zwolle in rechte is vast komen te staan dat verweerder de gestelde Mandingo afkomst van verzoeker niet in twijfel trekt en dat verweerder het asielrelaas van verzoeker in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten, zodat hij geen aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen aan artikel 29 Vw 2000.

De aanvraag van 1 februari 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de voorzieningenrechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een herhaalde aanvraag, direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeker geen nieuwe feiten en/of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd als bedoeld in voormelde zin.

Ten aanzien van het document genoemd onder 1 overweegt de voorzieningenrechter dat daarin weliswaar is aangevoerd dat de Mandingo bij terugkeer naar hun land van herkomst te maken kunnen krijgen met vijandigheid van de Liberiaanse bevolking, echter deze

Zaaknummer: AWB 07/5844 BEPTDN S7 en AWB 07/5841 BEPTDN S7

4

omstandigheid kan niet afdoen aan het reeds in rechte vaststaande oordeel dat het (asiel)relaas van verzoeker ongeloofwaardig is geacht. Vorenstaande omstandigheid kan derhalve niet worden beschouwd als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat ook de omstandigheid dat verzoeker geen enkele connecties meer heeft in Liberia, nu hij zijn gezin gevonden heeft en blijkt dat zij in Guinee verblijven, evenmin kan worden beschouwd als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Deze omstandigheid kan namelijk evenmin afdoen aan het in rechte vaststaande oordeel omtrent de geloofwaardigheid van verzoekers (asiel)relaas. Vorenstaande geldt naar het oordeel van de voorzieningenrechter evenzeer voor de omstandigheid dat zijn gestelde belagers nu hoge posities bekleden in het land van herkomst. Voor zover verzoeker een beroep heeft gedaan op artikel 3 EVRM in verband met zijn medische situatie overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Blijkens de verklaring van 2 februari 2007 van de arts van het Aarmelidencentrum te Ter Apel kan verzoeker reizen, is er geen sprake van een psychiatrische problematiek die acute verwijzig naar een psychiater op de kortst mogelijke termijn noodzakelijk maakt en is er geen sprake van een acute medische noodzaak voor een medische behandeling. Nu verzoeker niet met stukken aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt van een ongeneeslijke ziekte, kan verzoeker, gelet op de vaste jurisprudentie van het Europese Hof inzake de Rechten van de Mens (EHRM) en de Afdeling hieromtrent, geen geslaagd beroep doen op artikel 3 EVRM.

Gelet op het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van omstandigheden die een hernieuwde rechtelijke beoordeling rechtvaardigen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: AWB 07/5844 BEPTDN S7 en AWB 07/5841 BEPTDN S7

5

Bestissing

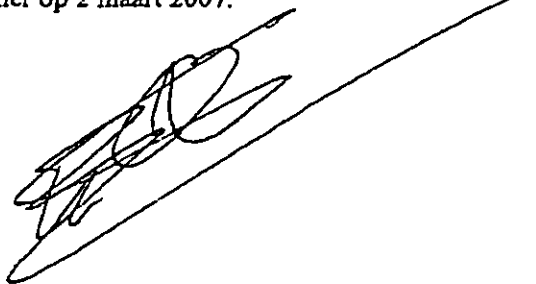
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer AWB 07/5844 BEPTDN af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer AWB 07/5841 BEPTDN S7 ongegrond.

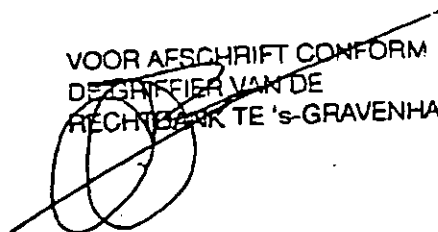
Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier op 2 maart 2007.

Afschrift verzonden: - 2 MRT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
1426	INGEKOMEN
B	- 9 MRT 2007
ZAAKNR. 200701759	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD: OD:	PAR:

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
Mr A.J. de Boer
mrw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 9 maart 2007

Inzake : / STAAT
Dossiernr : 07.306/N
Uw ref. : ~~07584~~ 200701759

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 9 maart 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr S.R. Nohar

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514-563770 Fax: 0514-566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit
Dossiernr: 0201-23-8014
V-nr:
Procedurenr: 07/5841

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 9 MRT 2007	
ZAAKNR.	200701759
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Liberiaanse nationaliteit, thans
verblijvende te te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de
Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr S.R. Nohar die in
deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger
beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal
ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 7 februari 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 7 februari 2007. Bij zijn uitspraak van 2 maart 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).
2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 2 maart 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appèl. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 2 MAART 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat namens appellant weliswaar is aangevoerd dat de Madingo bij terugkeer in Liberia te maken kunnen krijgen met vijandigheid van de Liberiaanse bevolking, dat echter deze omstandigheid niet kan af doen aan het reeds in rechte vaststaande oordeel dat het asielrelaas van appellant ongeloofwaardig is geacht gedurende de vorige procedure. In dit verband overweegt de Rechtbank dan ook ten onrechte dat vorenstaande omstandigheid niet kan worden beschouwd als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb.

Als grief merkt appellant op dat in casu door verweerder geloofwaardig is geacht dat appellant Madingo is. Dit wil zeggen dat appellant hoe dan ook bij terugkeer in het land van herkomst ernstig risico op een onmenselijke behandeling loopt. Verweerder is immers van oordeel dat volgens de UNHCR niet kan worden uitgesloten dat bij terugkeer andere etnische groepen het staatsburgerschap van een individuele Madingo in twijfel trekken, wat kan uitmonden in discriminatie met betrekking tot bepaalde rechten. Het voorgaande wil zeggen dat het enkele feit dat appellant Madingo is, reden genoeg is om aan te nemen dat hem vanwege zijn etnische afkomst bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling in Liberia wacht. Hierbij speelt geen rol dat het asielrelaas als zodanig tijdens de vorige procedure als ongeloofwaardig is beschouwd.

Nu vaststaat dat appellant Madingo is en nu vaststaat dat leden van de Madingo risico kunnen lopen in het land van herkomst en nu tevens vaststaat dat de positie van de Madingo ten tijde van de huidige asielaanvraag van appellant verslechterd is ten opzichte van de positie tijdens de vorige procedure, is de enkele omstandigheid dat appellant Madingo is en dat hij op grond daarvan risico loopt in Liberia, wel degelijk een novum in de zin van de wet. Immers, hoewel het asielrelaas van appellant als ongeloofwaardig is beschouwd, is zijn etnische afkomst door verweerder niet bestreden. Het voorgaande heeft de Rechtbank in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 2 maart 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 9 maart 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr S.R. Nohar